

ва ѿскѣшеніе то: зашто каквѣто самъ Бгъ не може да се ѿскѣшава ѿ зло, такъ и не ѿскѣшава той никого.

14 Но секой се ѿскѣшава, понѣже се влѣчи и прелшава ѿ своа та си похоть.

15 Послѣ похоть та като зѣчне, ражда грѣхъ: а грѣхъ като се ѿзврши ражда смѣрть.

16 Не прелшавайте се, братіе мой возлюбленніи.

17 Всѣкое даваніе добро, и всѣкъ даръ совершенъ ѿ горе быва, понѣже слѣзи ѿ Отца на свѣтѣве те, оукогого нема, (никое) ѿзмѣненіе, или стѣнка да се променява.

18 ѿ сама та си вола породѣ насъ со слово то на истина та, за да бждеме (като) нѣкой начѣтокъ на негови те созданіа.

19 И такъ, братіе мои возлюбленніи, да бжде всѣкъ человекъ скоръ на слѣшаніе то, а забавенъ въ говореніе то, и забавенъ въ гнѣваніе то.

20 Зашто человекскіо гнѣвъ не творѣ ѿнова што е праведно предъ Бга.

21 Затова ѿфжрлѣте (ѿ себе) секаква нечистота и ѿстѣтокъ на злоба та, и прїимѣте се кротость оученіе то което е насаждѣно

въ васъ и което може да ви спасѣ душѣ те.

22 псполнавайте и съ дѣло слово то (Бжїе), а не самѣ го слѣшайте, понѣже прелшавате сами себе.

23 Зашто ако нѣкой (самѣ) слѣша слово то, а не творѣ го, той е подобенъ на единъ человекъ, който глѣда ѿсто то своѣ лице въ ѿгледѣло то.

24 Зашто той поглѣдѣ себе си и ѿидѣ, и тоа часъ забравѣ какѣвъ бѣше.

25 Но който вникне въ совершеннѣшѣ законъ на свобода та, и стоѣ въ него, той понѣже не е слѣшатель забравѣвъ, но творѣтель на дѣло то, той ще да бжде блаженъ въ свой те дѣла.

26 Ако нѣкой ѿ вося мѣсли зашо е благочестивъ, а ѿзѣкатъ си не забздава, но прелшава срдѣце то си, негово то благочестіе е сдѣетно.

27 Зашто чїста та и непорѣчна та вѣра предъ Бга и ѿца таа е, да наглѣдѣва нѣкой срдѣчѣта та и вдовицѣ те, и да вѣрди себе си чїстѣ ѿ ѿскверненіе то на тоа свѣтъ.

ГЛАВА В.

БРАТІВ МОИ, ДРЖТЕ ВѢРА ТА ВЪ ПРОСЛАВЛЕННАГО ГО-